

ONDERWERP : C.P.N. (overschakeling naar illegaliteit der Overheidsgroepen)

BIJLAGEN :

4 Februari 1952. 106

Ten vervolge op hetgeen omtrent bovenvermelde aangelegenheid reeds werd gerapporteerd, werd thans vernomen, dat men van C.P.N.zijde verwacht, dat op 15 Februari 1952 de overschakeling van de bedrijfsgroepen van de afd.

Overheid voltooid zal zijn.

Ondanks deze maatregel, heeft iedere groep opdracht, een bedrag van f.200.- voor het Verkiezingsfonds van de C.P.N. bijeen te brengen, terwijl dit bedrag voor de groepen P.W. en S.R. f.250.- zou zijn.

Bij de B.N.O.P. zouden zeer veel "bedankjes" van leden binnenkomen; gesproken wordt van honderden.

Het is niet onwaarschijnlijk, dat aan het einde van de maand Februari 1952 een Districtsconferentie wordt gehouden.

Afschrift van een ontvangen bedrijfskrant dd. 15-1-'52 gaat in duplo bij dit schrijven.

UITGAVE : COMMUNISTISCHE PARTIJ VAN NEDERLAND
 Redactie-adres E. KEIZERSGRACHT 324, AMSTERDAM, Centrum - Telefoon 34765.

15 Januari 1952

AMBTENAREN - VERBOD

Minister-President Drees heeft niet de moed gehad, te komen met bewijzen, om zijn verbod van E.V.C., C.P.N. en enige andere organisaties voor Rijkspersoneel, te motiveren. Waarom komt Drees niet met bewijzen ?

Om de eenvoudige reden, dat ze er niet zijn !

Hij zou op de propen kunnen komen met een van de rapporten van z'n spionagedienst, de B.V.D. Uit angst dat hij zich hopeloos blaamt, laat hij dit na.

Ieder herinnert zich nog, hoe Nederland zich slap heeft gelachen bij het eerste openbare optreden van de B.V.D. Deze lieden, waar Drees zich mee solidariseert, kunnen alleen maar in de duisternis werken.

Waarom kunnen wij zo pertinent beweren, dat het verhaaltje van Drees van A tot Z gelogen is ?

Omdat het volkomen in strijd is met wat ieder elke dag van de communisten te weten kan komen. De Communisten en de E.V.C. zijn het, die hardnekkig strijd voeren voor de ZELFSTANDIGHEID VAN NEDERLAND. De Amerikaanse partijen zijn het, die deze zelfstandigheid - en daarmee onze industriële en militaire geheimen - zonder blikken of blozen uitleveren aan Amerika.

Het zijn de Communisten en de E.V.C., die het Nederlandse volk voorhouden, dat onze toekomst ligt besloten in het behoud van de VREDE.

Niet de communisten bereiden zich voor op een "bepaalde gebeurtenis", maar de vrienden van Drees bereiden zich voor op OORLOG ! De werkelijke reden van het verbod verklapte Drees dan ook bij zijn toelichting :

" HET GEVOLG VAN HET VERBOD ZAL ZIJN, DAT DE E.V.C. GEEN PROPAGANDA " " MEER KAN MAKEN ONDER HET RIJKS-PERSONEEL. "

Dat is de zaak !

Drees vreest niet de niet bestaande sabotage, maar de wel bestaande argumenten van de communisten en de E.V.C.

Het was reeds lang bekend, dat de fascistische vleugel van de KVP, onder leiding van Romm, de fascistische vleugel in de PvdA, onder leiding van Vorrink, aandrongen op een ambtenarenverbod,

Zelfs dat gaat hen niet ver genoeg.

Bij de politiek van oorlogsvoorbereiding wil men de stem van de VREDE smoren.

Helpen zal het echter niet. De vredeskrachten laten zich niet meer knechten. Daarom, eist intrekking van het verbod. Verdubbelt Uw activiteit. Neemt deel aan de strijd voor

VREDE, NATIONALE ZELFSTANDIGHEID, WERK EN WONINGEN !

WAT DOET GIJ, KAMERAAD ?

Er moet méér worden geproduceerd ! Oorlogsproductie ! Dat zeggen niet wij, maar de regeringen de bestuurders van de regeringspartijen en de Uniebestuurders. Waarom ? Om onze "weerbaarheid" te verhogen, dat wil zeggen : ter meerdere glorie van de oorlogstokers !

En : ten behoeve van de winsten !

De arbeiders profiteren in de kapitalistische verhoudingen nimmer van hogere productiviteit. Sinds de oorlog ging de productiviteit, bij blijvende loonbeheersing, met sprongen omhoog. Het bezit van de ondernemers steeg met 10.000.000.000 gulden (10 miljard), sinds de oorlog. Dat is 1000 gulden per gezinlid.

"Had ik het maar", zult U zeggen !

Uw bezit is niet gestegen, maar gedaald, omdat de prijzen meer stegen dan de lonen en ondanks het feit, dat U dag in, dag uit, hard hebt gepookt. De "weerbaarheid" wordt alleen door de arbeiders betaald !

De

De kapitalisten en zij, die elke dag met hen het fabeltje vertellen, dat de Sowjet-Unie Nederland bedreigt, offeren geen cent voor de oorlogsvoorbereiding.

Zij spekken hun beurzen.

Dat sprookje van "oorlogsbedreiging" is een voordelige zaak voor hen !

Aan harder werken zit nog een andere kant.

Het betekent : méér werkloosheid, die door de oorlogsvoorbereiding toch al schrikbarend hoog is. Bij werkloosheid daalt het inkomen nog meer.

Als men een hogere vredeproductie zou willen, dan moet men geen vredesbedrijven sluiten En 150.000 werklozen werken helemaal niet, 80.000 soldaten evenmin !

Opvoering van de productiviteit veroorzaakt massawerkloosheid.

Oorlogsvoorbereiding veroorzaakt bovendien hogere prijzen.

Moet er harder gewerkt worden ?

Ja, dat wil zeggen : eensgezinder, vastberadener strijden voor de vrede, voor het sluiten van een vredespaact tussen de Grote Vijf, voor meer loon in het loonzakje !

Sinds September 1950 is de koopkracht van het loon reeds meer dan 10% gedaald.

Méér dan ooit is het noodzakelijk, zich te verzetten !

EIST LOONSVERHOOGING !

TEGEN HARDER WERKEN !

VOOR DE VREDE !

W A T D O E T G I J , KAMERAAD ? !

W E R K e n W O N I N G E N

Te Almelo heeft de heer Oosterhuis, voorzitter van het NVV, scherpe afkeuring laten horen over het tot nog toe gevoerde regeringsbeleid.

Hij zeide o.a. :

"De geldschietters zullen moeten begrijpen, dat 24.000 bouwvakarbeiders, dat 160.000 "werklozen, niet van plan zijn om stenen te gaan kloppen. Een krachtige, maar vooral "een anders gerichte regeringspolitiek had dit kunnen voorkomen."

De heer Oosterhuis zei verder :

"De arbeidersklasse heeft ruggegraat en zal niet met zich laten sollen. Zij zal zich "niet weerloos neerleggen bij dit alles."

Dit alles, slaat dan op de sabotage van de geldbezitters en de verkeerd gerichte regeringspolitiek, die de zakken der rijken deed spekken, maar de werkende klasse steeds meer in nood bracht.

Iedere arbeider zal zeggen: de heer Oosterhuis heeft gelijk. Maar hij zal daarbij tevens de vraag stellen: is de minister-president, is de minister van Volkshuisvesting geen partijgenoot van de heer Oosterhuis en hebben in de 2e en 1e Kamer de heren Suurhoff en Oosterhuis niet altijd door dik en dun de regeringspolitiek gesteund ?

En ook buiten het Parlement ! Als de arbeiders zich tegen de verderfelijke regeringspolitiek van waanzinnige bewapening, woningnood, werkloosheid en verlaging van het levenspeil verzetten, vonden zij Oosterhuis en Suurhoff tegenover zich.

De daklozen willen een woning en de werklozen willen werk.

Oosterhuis verklaarde, dat de woningbouw stagneerde, omdat de geldschietters weigeren geld te lenen tegen 4 % rente.

Daarom is ook een gedwongen lening bij de kapitaalbezitters ten bate van de woningbouw noodzakelijk.

Wij eisen, dat het geld voor de bouw van 50.000 woningen in 1952 en van 300.000 woningen in de komende 4 jaar op tafel komt !

Onze Partij heeft aan de Partij v.d. Arbeid voorgesteld, een gemeenschappelijke actie voor woningen en een gedwongen geldlening te gaan voeren. Wij weten, dat de arbeidersklasse andersdaad over voldoende ruggegraat beschikt, om deze eis in eenheid van actie tot werkelijkheid te maken. De Unieleiders, met de heer Oosterhuis voorop, hebben de keuze:

of

Of hun woorden waar te maken en samen met de arbeidersklasse de strijd te voeren, of als grootsprekende praatjesmakers te kijk te komen te staan, door zich wel met woorden tegen deze regeringspolitiek te richten, maar in de praktijk deze regeringspolitiek te steunen.

NEEMT ALLEN DEEL aan de

HERDENKING der FEBRUARI-STAKING 1941

op ZONDAG 24 FEBRUARI op het WATERLOOPLEIN.

P. J.

OPROEP

AAN HET OVERHEIDSPERSONEEL!

W.K.

Op 25 en 26 Februari 1941 stond de Amsterdamse bevolking in een machtige en eensgezinde staking tegen de nazi-beesten op en verdedigde de beste tradities van het Nederlandse Volk.

Deze historische staking was het grootse begin van het Nationale Verzet en heeft zijn belangrijke bijdrage geleverd in de uiteindelijke vernietiging van de fascistische legers.

Het was in het bijzonder het gemeentepersoneel van Amsterdam, dat zich onderscheidde en als eerste de bedrijven verliet. Fel is de strijd geweest en het overheidsperoneel heeft een groot aantal slachtoffers te betreuen.

Onze kameraden zijn gevallen in de roemrijke strijd voor de vrijheid van ons land. Zij hebben hun leven gegeven opdat wij in vrede kunnen leven.

Na de bevrijding hebben wij elk jaar de Februari-staking herdacht en in 1951 demonstreerden 75.000 mensen in diepe eerbied langs het eere-monument op de Oosterbegraafplaats. Dit jaar beleven wij het ongehoorde schandaal, dat Burgemeester d'Ailly de Herdenking op het Waterlooplein heeft verboden.

Dat is niet toevallig.

Opnieuw wordt het Duitse Leger herbewapend en staat onder leiding van fascistische generaals.

Christiansen vrijgelaten; Kotalla de beul van Amersfoort begnadigd en.v.a.

Op grote schaal wordt er bewapend en dreigt er een derde wereld-oorlog

Daarom is de herdenking van de Februari-Staking een doorn in het oog van de oorlogsdrijvers.

Wij mogen onze doden niet herdenken, omdat zij ons herinneren aan de fascistische gruwelen.

Wij mogen de staking niet herdenken omdat zij ons teveel onze enorme kracht doet beseffen.

...kracht die elke poging om een nieuwe oorlog

B.132666

Communistische maatregelen
tegen het ambtenarenverbod.

IIIIf/12s

Vooral noge nog worden opgemerkt, dat het uitgangspunt voor de genomen maatregelen niet primair is gelegen in het thans van kracht zijnde verbod t.a.v. rijksambtenaren. Al hetgeen te dier sake is bevolen moet hoofdzakelijk worden gezien als een vooruitlopen op de verwachte verdere toepasselijke verklaring van het verbod t.a.v. provinciaal- en gemeentelijk overheidspersoneel.

Het door het C.P.S.-partijbestuur ingenomen standpunt is, dat geen lid uitsluitend uit vrees voor de gevolgen van het verbod mag besluiten. Slechts in zeer bijzondere gevallen (dreiging van ontslag e.d.) kan dit worden getolereerd. Voorkomen moet worden, dat leden onnodig bekend raken als (voornamelijk) lid van de C.P.S.. In geval van bijzondere gebeurtenissen (oorlog) zouden zij dan toch als onbetrouwbaar terzijde worden gesteld en niet in staat zijn aan hun opdracht de vitale bedrijven ten behoeve van een Russische bezetter op gang te houden te valdeem.

Aan de Heer
Commissaris der Koningin
in de Provincie
te

VOOR VREDE,
VRIJHEID,
WERK en
WONINGEN !

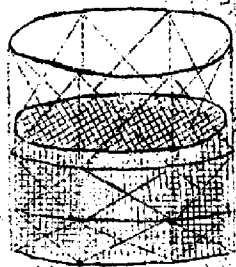
VERSTERKT de C.P.N. !

Ten behoeve van het vierde na-oorlogse congres van onze Partij (van 22-25 Nov. te Amsterdam), ter versterking van onze propaganda voor een Vrij, Vredelievend en Welvarend Nederland, Werk voor Allen en Woningen voor Allen, ter versterking van onze gehele Partij zullen de gelden dienen die op deze steunlijst worden bijeengebracht.

Voor het Partijbestuur der
Communistische Partij van Nederland

GERBEN WAGENAAR

September 1952

DYNAMO

Uitgave: C.P.N. Red. adres: Keizersgracht 324 t/r. 14/65.

LAGES ZAL NIET VRIJKOMEN!

De beweging tegen een verdere gratie-verlening aan Lages neemt grotere vormen aan.

Duizenden Nederlanders, uit alle lagen van de bevolking betuigden reeds hun sympathie aan het Comité, dat de actie tegen een verdere gratie-verlening ter hand heeft genomen.

Tienduizenden gaven gehoor aan de oproep van dit comité en namen deel aan de manifestatie, die j.l. zondag 12 October werd gehouden.

Naast elkaar stonden intellectuelen, bekende sportlieden, arbeiders uit de bedrijven en allen getuigden van hun afschuw, dat aan de beul en moordenaar Lages gratie was verleend en zij verlangden de garantie, dat geen verdere gratie-verlening wordt gegeven.

De zaak Lages staat niet op zichzelf. Andere gratie-verleningen en zelfs invrijheidstellingen zijn hieraan reeds vooraf gegaan.

Wij noemen slechts de namen Aus den Funten, Kotälla, Schreieder en Christiansen, die in ons land werden berecht en die of in vrijheid zijn, of eveneens gratie van de doodstraf verkregen.

In het buitenland en vooral in West-Duitsland, werd eveneens aan oud-Nazigeneraals en oorlogsmisdadigers gratie verleend, die in vele gevallen reeds door invrijheidstelling werd gevolgd.

Toen Donker (P.v.d.A) als minister van Justitie deze gratie verleende, verontschuldigde hij zich voor deze handeling, door te zeggen "dat hij niet anders kon doen, omdat zijn voorganger (K.V.P.) de zaak twee jaar had laten liggen.

De K.V.P. verschool zich in "De Volkskrant" juist weer achter Donker en bracht voor de rest ethische bezwaren tegen de doodstraf naar voren.

De werkelijkheid is echter, dat de gratie-verlening aan Lages nauw verband houdt met het feit, dat een nieuwe wereldoorlog wordt voorbereid en dat Amerika in de voorbereiding van deze oorlog de op revanche beluste fascistten in West-Duitsland een beslissende rol wil laten spelen.

Een Europeesch leger wordt opgebouwd en het moet komen te staan onder leiding van de oude Nazi-generaals. Daarvoor dient het nieuwe verdrag, de Europese Defensie Gemeenschap.

Onder leiding van deze Nazi-generaal zullen de Europese legers "nach Osten" moeten marcheren, om de oude droom van Hitler te verwezenlijken. De Nederlandse Regering, Donker inclief, is bereid om daarvoor onze Nederlandse jongens uit te leveren. Zij is bereid, om aan het herstel van het Hitler-fascisme mede te werken. Daarom volgde, na de invrijheidstelling van Christiansen, Schreieder en de gratie-verlening aan Lages.

Lages zal nooit weer de kans mogen krijgen, zijn bevelen te verrichten!

Wij kunnen daarom de oproep van het Comité van Protest tegen de gratieverlening aan Lages, gedaan tijdens de nationale manifestatie van j.l. Zondag, tot het houden van een nationaal petitionnement, om de garantie te verkrijgen, dat Lages nooit op vrije voeten komt, volledig ondersteunen.

-o-o-o-o-o-o-

KOOKS

De winter is in aantocht en met deze begint de verzorging van kolen. Sinds jaren is het de gewoonte van het personeel van de gasfabrieken om kooks van de fabriek te betrekken, om zich de wagen te veroorloven om Anthraciet te kopen voor de meeste onzer niet mogelijk door de zeer hoge prijzen. Dus dan maar de goedkopere, maar minder goede kooks, omdat de kachel nu eenmaal om brandstof vraagt en vrouw en kind moeilijk in de kou kunnen zitten.

Echter ook de aanschaffing van kooks van de gasfabriek levert vaak onvoorziene moeilijkheden op in verband met het vervoer.

Velen onzer halen hun kooks af met hun fiets die zij dagelijks nodig hebben voor hun werk.

Dit gaat veelal met de grootste ellende gepaard omdat een fiets nu eenmaal geen kolenvervoermiddel is. En wanneer men dan enkele mudden kooks tegelijk afneemt moet men ook zovelen maal de lijdensweg ondergaan van de fabriek naar huis.

Om verder nog maar te zwijgen van de onafscheidelijke regenbuien, die men op zijn weg naar huis altijd op zulke gelegenheden pleegt te ontmoeten.

Ook de verschillende diensten vormen vaak moeilijkheden om zelf de kooks van de fabriek naar huis te transporteren.

terecht hebben dan ook vele bedrijfsgenoten zich afgevraagd waarom de Directie niet zou kunnen zorgen voor gratis thuisbezorging van de door ons afgenomen kooks.

Dit zal voor de Directie weinig moeilijkheden opleveren en voor de betrokkenen betekent het dat men van veel ellende verschoond blijft en vooral dat de fiets wat langer mee kan.

Wij zullen ons daarom eensgezind tot de directie moeten wenden om hierover te praten.

Tevens zal dan met de directie gesproken kunnen worden over de mogelijkheid om de prijs van de kooks per week van het loon af te houden.

Kamēraden gaat hier achter staan en bespreekt dit met Uw collega's.

WASSEN op de Zuidergasfabriek.

Kamēraden, herhaaldelijk komt het voor dat enkele van ons in de gelegenheid worden gesteld om zich 10 min. voor tijd te gaan reinigen. Dit is onbillijk, daar een elk lid van de fabriek zich min of meer vuil maakt, dat brengt het bedrijf nu eenmaal mee. Vele zijn niet in staat zich thuis fatsoenlijk te wassen (klein behuisc, kinderen enz.). Wanneer wij ons goed willen wassen op het bedrijf, dan halen wij de pont van 10 over 5 niet. Gevolg is dat je minstens 10 minuten moet wachten en dus later thuis bent. Om hier verandering in te brengen zullen wij gezamenlijk van de Directie moeten verlangen dat wij ons om 10 min. voor 5 kunnen gaan wassen. Dit alleen is te bereiken indien wij het gezamenlijk uitvoeren. Eis wastijd maar dan allemaal.

Len G.E.B. er van de Zuidergasfabriek.

het Dagelijks Bestuur verklaarde :

" Dit kabinet versterkt de greep van de Amerikaanse
" politiek op ons land en dat is de politiek, die door
" Eisenhower in zijn rede op 25 Augustus in al zijn
" afschuwelijke brutaliteit is verkondigd en thans ook
" door de "democratische" kandidaat Stevenson werd
" onderschreven, n.l. de aanvalsoorlog tegen China
" en de volksdemocratische landen in Europa. "

het Dagelijks Bestuur verklaarde verder :

" Eenheid van actie van alle vredelievende en democra-
" tische Nederlanders, welke ook hun principiële
" uitgangspunt is, kan en moet dit rampzalige kabinet
" verhinderen, de Amerikaanse opdracht uit te voeren
" en het tenslotte ten val brengen..
" Eenheid van actie van N.V.V.'ers en confessionele
" arbeiders met de B.V.O., eenheid van actie van
" socialisten en communisten, van alle goede Nederlanders
" voor vrede en nationale zelfstandigheid, tegen
" ratificatie van het verdrag van het z.g. Europese
" leger, voor betere levensvoorwaarden, voor werk en
" woningen, is thans het hoogste gebod !
" Daartoe roept het Dagelijks Bestuur der C.P.N. met
" vuur en overtuiging op ! "

- II. Onze Partij dient voor het vervullen van deze taken actief te worden gemaakt.
Dit is echter onmogelijk, wanneer we geen einde maken aan de zorgwekkende toestand, waarin het bedrijfswerk verkeert.

Op de vraag : " Wat hebben wij te doen om onze partij-organisatie actief te maken ? ", antwoordde pg. de Groot o.a. :

" Het juiste verdelen van de krachten van de Partij
" volgens het beginsel, dat niet het belangrijkste is
" de wijk-afdeling, maar het werk in de bedrijven, de
" bedrijfs-afdelingen en het werk in de vakbonden.
" Alle leden van de Partij, die in een bedrijf werken
" of lid van een vakvereniging kunnen zijn, in een
" bedrijfsgroep organiseren en voor het Partijwerk
" inzetten.
" En ook onze beste partijgenoten, die andere beroepen
" hebben, b.v. huisvrouwen, mobiliseren als hulp-
" krachten ter beschikking van het bedrijfswerk. "
" Daarnaast is het werk in de massa-organisatie's van
" zeer groot belang geworden.
" De vak-organisatie's, de vrouwen-organisatie's, de
" jeugd-organisatie en burgerlijke organisatie's,
" zoals speeltuin-verenigingen e.d., waar onze partij-
" genoten in zitten en waar zij in contact met de
" massa komen.
" Ook daarvoor, naast het bedrijfswerk, de beste krach-
" ten van onze Partij inzetten.
" Dan komt pas in de derde plaats de algemene propa-
" ganda in de wijken, buurten en gemeenten."

III. Uit de taken, waarvoor onze partij staat en welke genoemd worden in de hierboven aangehaalde verklaring van het Dagelijks Bestuur, volgt, dat de bedrijfsafdelingen al haar aandacht moeten besteden aan het werk in de vakverenigingen.

Het is de plicht van al onze partijgenoten, lid te zijn van de vakbeweging.

Het is hun plicht, daarin actief te werken. Het versterken van de E.V.C., het verbreden van haar leidende organen, het activeren van de leden van de E.V.C., het op de juiste wijze optreden van de E.V.C. in alle vraagstukken, die zich op het bedrijf voordoen, zijn zaken, waarmee de bedrijfsafdelingen zich dagelijks bezig moeten houden.

Van het grootste gewicht is verder, dat grondig wordt afgerekend met de heersende opvatting, dat we geen taak zouden hebben in de Unie-bonden, in het bijzonder in het N.V.V. Weliswaar wordt dit niet met zoveel woorden gezegd, maar de praktijk leert, dat wij ons aan deze taak weinig of niets gelegen laten liggen.

Bestreden moet worden de opvatting, dat er geen verschil zou bestaan tussen de leiding en de leden van het N.V.V.

De rol van de reformistische leiders wordt ons duidelijk uiteengezet in het Derde Leerboekje, waarin staat - bij een beschouwing over de S.D.A.P. -, dat deze van begin af aan het sociale steunpunt van de bourgeoisie in de arbeidersklasse was. De N.V.V.-leiders laten het N.V.V. dezelfde rol spelen, als toenmaals met de S.D.A.P. gebeurde!

Het succes van onze strijd hangt af van de vraag, of wij erin slagen, de bedoelingen en de ware aard van de rechts-socialistische leiders duidelijk te maken en hen van hun leden te isoleren.

Nodig is daarom, dat onze bedrijfsafdelingen zich bij het vervullen van elke taak in de eerste plaats oriënteren op de vraag, wat in het N.V.V. moet worden gedaan.

De methode van het huisboek bij N.V.V.'ers moet een normale, dagelijkse activiteit der bedrijfsafdelingen worden.

IV. Bij het vervullen van onze taak speelt de bedrijfskrant der Partij een buitengewoon belangrijke rol. De bedrijfskrant propageert onze beginselen, ontmaskert de vijanden van de arbeidersklasse en geeft aanlees in de strijd.

Nodig is, dat de bedrijfsafdelingen zich het regelmatig verschijnen van de bedrijfskrant, - eenmaal per 14 dagen -, tot taak stellen.

Daarbij dient een grondige verbetering te komen in het werken van de bedrijfsafdelingen voor De Waarheid.

Elke bedrijfsafdeling moet over een arcor beschikken.

V. Op het punt van de organisatie der bedrijfsafdeling dienen wij ons onmiddellijk te richten op :

a. Het bijeenbrengen van de leden van onze Partij op het bedrijf in 2-wekelijkse ledenvergaderingen, waar de taken der Partij en de politieke situatie dienen te worden besproken en de leden-scholing moet plaatsvinden.

Vooropgesteld dient te worden, dat dit in onderafdelingen moet gebeuren.

Het is onjuist, de leden van de bedrijfsafdelingen in centrale ledenvergaderingen bijeen te brengen.

Aan de kop van de onderafdeling wordt een secretaris gekozen, die verantwoordelijk is voor het werk in die onderafdeling.

b. Het verkiezen van het bestuur der bedrijfsafdeling. Resoluut dienen we een einde te maken aan het verontachtzamen van de democratie, welke zich uit in het feit, dat leidingen van bovenaf worden aangesteld, zonder dat de leden daarin het beslissende woord hebben.

c. Het op de juiste posten plaatsen van de partijgenoten in het bedrijf.

Het opbouwen en versterken der bedrijfsafdelingen vereist een allesoepisende zorg van de gehele Partij.

De buurtafdelingen dienen de bedrijfsafdelingen met geheel hun kracht terzijde te staan.

De buurtafdelingen hebben tot taak, te zorgen voor de verspreiding van de bedrijfskrant en al het propaganda- en agitatiemateriaal van de Partij.

Ook dienen zij ervoor te zorgen, dat het kader zowel als de leden van de buurtafdelingen, die lid behoren te zijn van de bedrijfsafdeling, onmiddellijk worden overgeschreven.

ONDERWERP : C.P.N.-OVERHEID (illegale bedrijfsafdeling G.E.B.)

BIJLAGEN :

12 November 1952.

het bestuur van bovenbe-
doelde bedrijfsafdeling er momenteel als volgt uitziet :

politiek-secretaris :

penningmeester, tevens belast
met het propagandawerk :

Geen taak, doch wordt vermoede-
lijk belast met het werk voor
de vråde :

vertegenwoordiger voor leden
Zuider-Gasfabriek:

Vertegenwoordiger voor leden
Centrale Noord :

bijzittend lid, zonder speciale taak :

Kernen :

Buitendienst :

Centrale OOST :

Centrale NOORD :

Zuider Gasfabriek:

Wester Gasfabriek:

Het is te verwachten, dat in de samenstelling van het bestuur der illegale bedrijfsafdeling G.E.B., dat een voorlopig karakter draagt, binnenkort weer veranderingen worden aangebracht, mogelijk na het Partijcongres der C.P.N.

De leden, die momenteel nog door vorenstaande illegale bedrijfsafdeling worden bijgedragen, zijn, naast bovengenoemden :

Overplaatsing naar een buurtafdeling heeft in ieder geval plaats, wanneer betrokkenen worden gepensionneerd of naar een andere tak van gemeentedienst overgaan en voorts in de gevallen, waarin men van de zijde van het bestuur van de onderhavige bedrijfsafdeling een bepaald lid liever niet om de een of andere reden in de betreffende bedrijfsafdeling ziet opgenomen.

Alle andere leden, die sedert het van kracht worden van de illegale status van de bedrijfsafdeling G.E.B.(C.P.N.) waren opgegeven, en thans in dit schrijven niet meer voorkomen

, hebben inmiddels bedekt.

aanst

COMMUNISTISCHE PARTIJ VAN NEDERLAND. Bedrijfsgroep O V E R H E I D

AAN DE LEDEN.

Waarde Partijgenoten,

Op het Partij-Congres van 22-25 November j.l. is het zeer belangrijke besluit genomen om een aantal vrijgestelde bestuurders toe te voegen aan Districten en Onderdistricten, om tot verbetering van het werk te komen.

Het veelomvattende werk waarvoor onze Partij staat, maakt het nodig dat wij over een aantal kameraden beschikken, die niet alleen slechts in de avonduren hun krachten aan de Partij kunnen geven, maar die zich geheel in kunnen zetten om de Partijbesluiten tot uitvoering te brengen en de arbeidersklasse naar beslissende successen te leiden.

Juist in deze tijd, nu de reactie onder leiding van Amerika, alles in het werk stelt om de opdringende krachten van de arbeidersklasse terug te slaan en overgaat tot fascistische maatregelen, zullen wij de eenheid van het Nederlandse volk tot stand moeten brengen, om de reactionaire koers onmogelijk te maken en een blijvende vrede te verzekeren.

Daartoe dienen echter de nodige gelden beschikbaar te zijn en willen wij jullie wijzen op de noodzaak om het juiste contributiebedrag te gaan betalen. Het blijkt n.l., dat onze meeste leden dit nog niet doen!

Het door de Partij vastgestelde contributiebedrag is geregeld naar het inkomen van de leden, en deze regeling is als volgt:

<u>Inkomen p. week :</u>	<u>Minimum-contributie p. week :</u>
tot F.30.---	F. 0.10
F.30.--- tot F.40.---	" 0.25
F.40.--- " " 50.---	" 0.35
F.50.--- " "100.---	" 0.50
Huisvrouwen	" 0.10

Partijgenoten, wij twijfelen niet aan jullie goede wil om door het betalen van het juiste contributiebedrag een vrijgestelde kameraad voor de Overheidsgroep mogelijk te maken.

Reeds te lang zijn wij door te lage contributieontvangsten geremd in de agitatie en propagandā onder het Overheidspersoneel. Door te voldoen aan onze Partij-verplichtingen zijn wij in staat de Partij krachtig te versterken en het Overheidspersoneel naar grote successen te voeren.

Met kameraadschappelijke groeten,

Het Bestuur der C.P.N.
bedrijfsgroep OVERHEID.

DE SCHAKEL

Ledenorgaan voor het personeel van het Gemeentelijk Energie Bedrijf
BOND VAN NEDERLANDS OVERHEIDSPERSONEEL

Kloveniersburgwal 139 - Amsterdam - Telefoon 45850

TER GELEIDE

Het doet ons veel genoegen, U hierbij het eerste nummer aan te bieden van ons eigen orgaan "De Schakel". Tot de uitgave daarvan werd besloten op de ledenvergadering van Vrijdag, 12 December 1952. Wij hebben er geen gras over laten groeien en terstond de maatregelen genomen om het besluit te verwezenlijken.

Wij stellen ons voor, in deze krant de belangrijkste algemene vraagstukken van het overheids personeel te belichten en - zeker niet in de laatste plaats - de schijnwerper te richten op de toestanden, waaronder de arbeiders van het Amsterdamse Energiebedrijf werken. Wij zullen daarbij de vinger leggen op de bestaande misstanden, op beoogde verslechtingen, en wijzen op de mogelijkheden om de positie van het personeel te beschermen en te verbeteren, met het doel, richting te geven aan de onwil om verslechtingen te aanvaarden, en leiding te geven aan de strijd voor betere arbeids- en levensvoorwaarden.

Het streven naar de eenheid van het GEB-personeel, als de onmisbare voorwaarde voor succes, zal daarbij altijd voorop staan.

Het is duidelijk, dat wij in onze opzet niet kunnen slagen zonder de actieve belangstelling en medewerking van de leden. Wij nodigen U dan ook uit, Uw bijdragen te leveren aan deze krant, in de vorm van artikelen of mededelingen over vraagstukken van het personeel, ongeacht of er grote algemene of kleine persoonlijke kwesties in het geding zijn.

Ook zetten wij onze kolommen wagenwijd open voor alle andere GEB'ers, hetzij georganiseerd in de Unie-bonden of ongeorganiseerd. Elk ingezonden artikel, de vakbondspolitiek of de belangen van de werkers betreffende, zullen wij gaarne plaatsen, want wij zijn ons ervan bewust dat wij alleen door een gezamenlijke gedachtenwisseling van alle GEB'ers in staat zijn de oplossingen te vinden voor de gemeenschappelijke vraagstukken en de kunstmatig opgetrokken scheidsmuren, die een eensgezind optreden nog te vaak in de weg staan, te slechten.

In deze zin menen wij, dat "De Schakel" een belangrijke factor zal vormen in de strijd van de GEB'ers voor hun dagelijkse belangen, voor de vrede én voor de eenheid.

Overtuigd van de rechtvaardigheid van onze strijd en van onze gezamenlijke kracht, gaan wij met onze eerste eigen krant het jaar 1953 vol vertrouwen in.

Het Bedrijfsbestuur G.E.B.

= = = = =

```
:: HET HOOFDBESTUUR, HET AMSTERDANSE AFDELINGSBESTUUR EN HET ::
:: BEDRIJFSBESTUUR DER G.E.B. ::
:: WENST ALLE LEZERS ::
:: EEN VOORSPOEDIG EN STRIJDBAAR 1953 ! ::
:: ::
:: ::
```

DE CONTRÔLE-ARTS en z'n bevoegdheid.

Na de overplaatsing van Dr. Voskuyl, wiens persoon algemeen de achting van het G.E.B.-personeel genoot, hebben wij thans het twijfelachtig voorrecht Dr. v. Rijn deze taak te zien vervullen.

Twijfelachtig, omdat Dr. v. Rijn in betrekkelijk korte tijd het heeft weten te verstaan naam te maken, echter niet als arts, doch als werkmeester en dan in kwade zin.

Wie werkt, staat er aan bloot fouten te maken en wanneer dit een werkmeester of werkmans overkomt, wordt de schade daardoor ontstaan, beperkt tot materieel verlies, hetwelk hersteld kan worden.

Wanneer een arts als werkmeester gaat optreden en dus als 't ware fouten uitlokt, is dit niet alleen onverantwoordelijk, maar kan dit leiden tot onherstelbare schade, zoals verlies van gezondheid, blijvende invaliditeit, om van erger maar niet te spreken.

Reden waarom dan ook voor de controle op zieke ambtenaren een dokter wordt aangesteld en geen werkmeester !

Dr. v. Rijn heeft reeds meerdere malen blijk gegeven zich hiervan niet bewust te zijn en reeds menig conflict is daarvan het gevolg geweest.

Het bestuur heeft dienaangaande reeds vele klachten moeten aanhoren, doch kon helaas niets uitrichten, omdat de betrokken leden enige dagen nadat zij het werk hervatten pas met hun klachten op de proppen kwamen.

Veelal blijkt dan, dat de ambtenaar slecht op de hoogte is met eigen rechten en de bevoegdheid van de controle-arts en zich laat intimideren door de arts met weigering van het ziekenbriefje, wat voor de betrokkene inhouding van loon betekent.

Om deze redenen heeft het bestuur gemoed in enige artikelen hierover voorlichting te moeten geven en dringen er bij de leden met klem op aan hiervan goede nota te nemen en verder uit te dragen.

Door het kennen van de spelregels is niet alleen Uw eigen belang gebaat, maar verschaffen wij ons tezamen de mogelijkheid om Dr. v. Rijn te dwingen binnen de perken van zijn bevoegdheid te blijven !

Op de volgende pagina vindt U een korte uiteenzetting van de bevoegdheid van de controle-arts, alsook hoe het lid moet handelen in geval van conflict met de controle-arts.

In een volgend artikel zullen wij enige voorlichting geven omtrent de taak van de bedrijfsarts.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

HOE TE HANDELEN BIJ CONFLICT MET CONTROLE-ARTS ??

- 1e. Indien de controle-arts een beslissing neemt, waarmede de ambtenaar zich niet kan verenigen, dan deelt hij de arts onverwijld mede, dat hij een uitspraak wenst van de commissie van Geneeskundigen.
Deze mededeling moet bovendien, liefst per aangetekend schrijven, worden bevestigd.
- 2e. De controle-arts is verplicht onmiddellijk de Directeur van de G.G.D. hiermede in kennis te stellen.
- 3e. Zo spoedig mogelijk wordt dan door een commissie van 3 geneeskundigen een beslissing genomen.
- 4e. De ambtenaar heeft het recht te vorderen, dat zijn huisarts de vergadering van genoemde commissie bijwoont.
- 5e. Van het grootste belang is echter, dat men niet op eigen houtje te werk gaat, maar dit uitsluitend doet in overleg met het bestuur van de B.N.O.P.

-o-o-o-o-o-o-o-o-

motie

De afdeling G.E.B. Amsterdam van de Bond van Nederlands Overheids-
personeel, in ledenvergadering bijeen op Vrijdag 12 December 1952
in gebouw "Frascati" te Amsterdam,

met afschuw kennis genomen hebbende van het over het echtpaar Ethel
en Julius Rosenberg uitgesproken vonnis,

overtuigd van de onschuld van het echtpaar Rosenberg ten aanzien
van het hun ten laste gelegde misdrijf, welke onschuld nogmaals
is komen vast te staan door de verklaringen van de fotograaf Ben
Schneider, dat zijn belastende getuigenis vals en afgedwongen was,
van oordeel, dat alles er op wijst, dat de beweegredenen tot het
uitspreken van het vonnis zijn gelegen in het groeiende anti-semitisme
in de kringen van Amerika, die een nieuwe wereldoorlog voorbereiden,

protesteert met kracht tegen de voorgenomen moord op onschuldige
slachtoffers.

eist intrekking van het vonnis en de onmiddellijke invrijheidstelling
van Ethel en Julius Rosenberg,

gaan over tot de orde van de dag.

Amsterdam, 12 December 1952.

GEEN GALG of GUILLOTINE maar RECHT!

De ontslagname door arbeidscontractanten, die daarmede hun spaargeld willen veiligstellen, zet zich in onverminderde mate voort. De "Volkskrant" van 12 December spreekt van "vele arbeidscontractanten", die op het ogenblik hun arbeidsovereenkomst opzeggen. De KABO-POST (R.K.-Ambtenarenbond) schrijft, dat tal van lezers(essen) om inlichtingen omtrent de op hand zijnde wijziging van de Pensioenwet 1922 opbellen.

De ongerustheid, veroorzaakt door de regeringsplannen, is groot. Ongetwijfeld is de ontslagname der arbeidscontractanten op zo grote schaal een streep door de rekening van de regering. Het is haar, dank zij onze voorlichting niet gelukt, de arbeidscontractanten op sluipende wijze een totaal van f 40 miljoen aan spaargelden afhandig te maken.

Toch kan het ontslag van de arbeidscontractanten de oplossing niet zijn. Wij vragen ons zelfs af, of het niet in de bedoeling van de Romme-regering ligt, om de vele vrouwelijke ambtenaren, die zoals bekend een doorn in het oog voor de leiders der K.V.P. zijn, af te laten vloeien en te vervangen door mannelijk personeel.

Thans heeft de Ministerraad verklaard, daartoe door de golf van ontslagen verplicht, dat bij eventuele invoering van de wijzigingen in de Pensioenwet een overgangsmaatregel zal worden getroffen, welke de a.c.'ers in staat zal stellen onder de oude voorwaarden hun ontslag te nemen. Nu de arbeidscontractanten dus niet meer bij verrassing voor een voldongen feit geplaatst kunnen worden, wordt een overgangsperiode in het vooruitzicht gesteld, waarbij men alsnog bij ontslagname de beschikking behoudt over het gespaarde geld.

De regering heeft de eerste slag om de f 40 miljoen verloren. En nu dit zo is, geeft zij zich zelf nog enige tijd de kans, om de plaatsen van hem, die in de komende tijd eventueel van de overgangsmaatregel gebruik zullen maken, succesvol, dus zonder gevaar voor het stagneren van de overheidsbedrijven, op te vullen voor zover dat nodig is.

De keuze, welke de Regering thans stelt, is die tussen ontslag nemen (met behoud van het spaargeld), of in dienst blijven (en afstand doen van het gespaarde geld). Dat is een keuze tussen: de strop of de guillotine ! Dat is één van de vruchten van het volprezen overleg tussen de "erkende" Uniebonden en de regering.

De massale ontslagname duidt wel aan, hoe de arbeidscontractanten denken over de resultaten van dit overleg.

De wensen van het overheidsperoneel op het gebied van de pensioenwetgeving liggen niet in een keuze tussen worging of onthoofding. Wat verlangd wordt, is: verbetering !! Men sla daar slechts de voorstellen op na, die de afdelingen der Uniebonden van overheidsperoneel bij gelegenheid van de congressen indienen.

Indien dit gezamenlijke verlangen van het overheidspersoneel tot uitdrukking gebracht wordt in actieve strijd tegen de rampzalige regeringsplannen, dan zal de gedwongen ontslagname ongedaan gemaakt kunnen worden en zal de regering ook verder bakzeil moeten halen.

Wij zijn niet tegen het onder de werking van de Pensioenwet brengen van de arbeidscontractanten, doch dan zal daarbij steeds het principe van de vrijwilligheid moeten gelden, zoals dat ook zal moeten gelden ten aanzien van de inkoop van de losse jaren, terwijl de inkoopsommen in geen geval ongunstiger mogen zijn dan onder de huidige bepalingen van de Pensioenwet.

Voor die arbeidscontractanten, welke op het amptenaarschap in de zin van de Pensioenwet geen prijs stellen, dient de spaarregeling in de thans bestaande vorm, d.w.z. met behoud van de rente en eventuele bijslag, te worden gehandhaafd.

De enige werkelijke oplossing van het urgente vraagstuk der arbeidscontractanten is echter gelegen in het aanstellen in vaste dienst, en wel binnen twee jaar na de aanstelling als arbeidscontractant.

Uiteraard dient daarbij aan diegenen, voor wie de vaste aanstelling geen voordelen biedt (schoonmaaksters, vrouwelijke ambtenaren, etc.) de vrije keus tussen voortzetting van het losse dienstverband of een vaste ambtelijke aanstelling moeten worden opengelaten.

Alleen de vervulling van deze eis zal een einde kunnen maken aan het veelvuldige misbruik van het arbeidscontract, en de ambtenaren de hun toekomende rechtspositie kunnen verschaffen.

Indien de leiders der Uniebonden zich zouden inspannen om deze verbeteringen te verwerkelijken, dan zouden zij zich werkelijk kunnen opwerpen als pleitbezorgers voor de belangen van hun leden.

De arbeidscontractanten zullen hen door eigen en gezamenlijk optreden daartoe moeten dwingen.

STAAT OP UW RECHTEN ! Geen broodroof, maar een RECHTSPOSITIE !!

=====

SPREKUREN

VAN HET FEDERALE BESTUUR

Ons bestuur houdt iedere Woensdagavond zitting
op ons bondskantoor van 8 uur tot 10 uur.

KLOVENIERSB. WAL 139.

DE LONEN DER VAKLIEDEN

VERHOOGING MOGELIJK OP DIT MOMENT

=====

Ten aanzien van de lonen der vaklieden werd er tijdens de begrotingsdebatten in de Tweede Kamer door de Minister van Binnenlandse Zaken weer lustig op los gegoocheld met grote woorden, vage uitdrukkingen en geheimzinnigdoenerij, zodanig, dat een normaal mens niet meer zou weten waar hij aan toe is. Dat was dan ook wel de bedoeling.

Of de Minister echter in deze opzet geslaagd is? Wij betwijfelen het. Want het overheidspersoneel wil weten wat er met de lonen gaat gebeuren en wat dat betreft spreekt alleen de inhoud van het loonzakje een overtuigende taal. De woorden van minister Beel geven geen enkel uitzicht op verbetering, noch op korte, noch op lange termijn.

Hij merkte o.a. op, dat de Unie-bestuurders voorstellen hebben ingediend " om te komen tot een herziening met betrekking tot de periodiciteit der onderscheiden loongroepen en tot verhoging van de maxima voor de loongroepen 4, 5 en 6, met name dus voor de vaklieden, de bijzondere vaklieden en de voorliedenvaklieden ". Wat de uitkomst van deze voorstellen zal zijn? De werkers kunnen er, gezien het wezen van de Unie-leiders en de hun door de regering toebedeelde taak, weinig fiducia in hebben.

Daarbij komt nog de mededeling van de Minister, dat het overleg over deze kwestie naar alle waarschijnlijkheid tot gevolg zal hebben, dat zéér binnenkort zal moeten worden beslist omtrent -eenvoudig gezegd - INVOERING VAN WERKCLASSIFICATIE EN EEN MERIT-RATING SYSTEEM. Wat deze woorden inhouden hebben wij reeds eerder beschreven.

En wat gebeurt er dan inmiddels met de lonen?

Wel, de besprekingen daaromtrent moeten wachten op de eerste resultaten van de werkclassificatie, aldus de Minister!

Behalve de beoogde verslechteringen, door invoering van puntenwaarderingssystemen, harder werken en lagere lonen, gebeurt er dus NIETS!

Het bedrog ligt er té dik bovenop!

Indien men werkelijk met het lot van de vaklieden begaan was, dan zou men reeds op dit moment verbeteringen in de lonen aanbrengen.

Want dat kan, ook volgens de bestaande regelingen.

Wij zeggen: BRENG ONS TE BEGINNEN ALLE VAKLIEDEN VAN LOONGROEP 4 NAAR 5, EN NEM DIT ALS BASIS VOOR DE LONEN VAN ALLE WERKLIEDEN.

Wij wijzen, om de uitvoerbaarheid daarvan aan te tonen, naar Winschoten, waar bij het gasbedrijf van de 5 fitters er 4 als fitter 1e klas in groep 5 staan, terwijl er bij Openbare Werken van de 11 werklieden 10 in de groepen 5 en 6 zijn ingedeeld als vaklieden 1e klas, chef of voorman.

Wij wijzen naar het gasbedrijf van Deventer, waar van de 17 vaklieden er 16 als vakman 1e klas in groep 5 staan.

Wij wijzen naar Bloemendaal, waar alle vaklieden in groep 5, en alle vaklieden 1e klas in groep 6 zijn opgenomen.

Wij wijzen naar de gemeenten Wormerveer, Zaandam, Amersfoort, Deventer, Delft, Gouda, Hilversum, Zwolle, Zandvoort, om er een paar voorbeelden te noemen, waar b.v. alle straatmakers in loongroep 5 staan.

In al deze gevallen gelden de zelfde voorwaarden voor indeling van de functies in de loongroepen als in alle overheidsbedrijven. De toevoeging "1e klas", welke hier en daar wordt gebruikt, verandert absoluut niets aan de vakbekwaamheid der vaklieden.

Deze methode werd o.a. ook toegepast bij de Amsterdamse straatmakers, toen de gemeente hen - onder de druk van hun actie - naar loongroep 5 moest optrekken. De helft kreeg echter de toevoeging "1e klas" niet en bleef in groep 4 staan. Hetzelfde geschiedde in Den Haag.

Maar waren daardoor de eerste straatmakers plotseling begiftigd met een "bijzondere vakbekwaamheid", of waren hun collega's die niet werden verhoogd, plotseling minder bekwaam? NATUURLIJK NIET!

De toevoeging "1e klas" dient in al deze gevallen slechts als een zogenaamde rechtvaardiging voor de indeling in loongroep 5. De toegepaste willekeur onderstreept echter onze bewering, dat opname van alle vaklieden in de 5e loongroep mogelijk is, OP DIT MOMENT.

Verhoging der vakliedenlonen is noodzakelijk, dat moeten zelfs de Unie-bestuurders toegeven.

Verhoging van de lonen is ook mogelijk, dat bewijzen de aangehaalde voorbeelden.

Voor deze loonsverhoging zijn geen sub-commissies en geen ingewikkelde rapporten of systemen nodig.

NODIG IS ALLEEN, DAT DE WERKERS HUN KRACHTEN VERENIGEN EN IN DE SCHAAL WERPEN.

DE TAKEN voor 1953.

Reeds nu ken in grove lijnen worden vastgesteld op welke gebieden de BNOP haar activiteit in 1953 in het bijzonder zal ontplooiën. Een paar belangrijke punten willen wij hier noemen.

Wij denken dan in de eerste plaats aan de strijd voor een werkelijke verbetering van de Pensioenwet 1922. Ongetwijfeld zal de regering in 1953 pogen de door de Staatscommissie voor de Pensioenwetgeving voorgestelde wijzigingen door te voeren. De bedoeling was dit met ingang van 1 Januari 1953 reeds te doen, doch dit is door het optreden van de BNOP mislukt. Het overheidsperoneel in het bijzonder de arbeidscontractanten, zal echter waakzaam moeten zijn.

Ook de GEMEENTEKLASSE-INDELING zal meer dan ooit onze aandacht opeisen. Nog steeds wordt door de Overheid het personeel in de kleinere gemeenten door middel van gemeenteclassificatie met veel te weinig loon naar huis gestuurd. Door de overheid wordt nog steeds beweerd, dat de kosten van het levensonderhoud in de kleinere gemeenten lager liggen. Afgezien nog van het feit, dat een dergelijk "argument" onzinnig is, is men niet in staat ook maar één bewijs hiervoor te leveren.

Ook de strijd voor HERCLASSIFICATIE zal in 1953 moeten worden opgevoerd om een eind te maken aan de meest grove willekeur, waarmede de gemeentebesturen de lonen van het personeel vaststellen. Door alle mogelijke geraffineerde bepalingen tracht men indeling in een hogere loongroep onmogelijk te maken.

Zeer belangrijk is ook de ZIEKTEKOSTENVERZEKERING. Nog steeds is dit punt niet opgelost. Het drijven van de Uniebestuurders, dat ten doel heeft aparte ambtenaren-ziekenfondsen in het leven te roepen, zal aan de kaak gesteld moeten worden! Deze ambtenarenziekenfondsen verplichten de ambtenaar niet alleen premie te betalen, maar bovendien worden de kosten van doktershulp, medicijnen, ziekenhuisverpleging, enz., voor een groot deel op de ambtenaren verhaald. Alleen het onder de werking brengen van de verplichte verzekering, kan een oplossing brengen van dit probleem.

Een zeer belangrijk onderdeel van het vakbondswerk, het ADVIESWERK, zal met nog groter kracht worden aangepakt. Buiten Amsterdam zal er naar gestreefd worden, dat ook in andere grote gemeenten adviseuren worden ingesteld, opdat ook de persoonlijke belangen van de leden op zo goed mogelijke wijze kunnen worden behandeld.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE ARBEIDSCONTRACTANT

" Geef mij vast je spaargeld, dan zal ik je over zeven jaar zeggen,
of ik vaste verkering met je wil hebben "

DE KERSTGRATIFICATIE

WORDT DOOR DE GEMEENTEBESTUREN NIET AFGEWEEZEN.

In de afgelopen weken ontvingen wij vele antwoorden op ons verzoek aan de gemeenteraden, om over te gaan tot het verstrekken van een extra uitkering aan het overheidsperoneel van 2 % van het jaarloon, in verband met de Kerstdagen.

Het aantal gemeenten waar op ons verzoek afwijzend werd beschikt, is uiterst gering. In de meeste gevallen werd de zaak afgedaan, door ons verzoek "voor kennisgeving aan te nemen".

Bij deze laatste gevallen is de argumentatie, welke de gemeentebesturen geven ter verklaring van hun standpunt, een belangrijke aanwijzing. Er blijkt namelijk uit, dat de redelijkheid van de verstrekking van een Kerstgratificatie niet meer wordt betwist, doch dat men bereid zou zijn om de uitkering te verstrekken indien de regering dit niet verbodt !

Zo schrijft de gemeente Wieringen o.a.: " dat de toekenning van de gratificaties, als door U bedoeld, niet behoort te geschieden vooraleer de regering daaromtrent richtlijnen heeft gegeven".

De gemeente Tilburg deelt ons mede: " dat wij (B.en W. van Tilburg; Red.) noch over de bevoegdheid, noch over de middelen beschikken om op Uw verzoek een gunstige beschikking te nemen".

De Gemeente 's-Gravenhage berichtte ons: " dat ingevolge de door hoger gezag gegeven voorschriften éénmaal 's jaars een gratificatie van 2 % kan worden verleend. dit is in de vorm van een vacanti toeslag geschied. Een uitkering van 2 % van het jaarsalaris in verband met de komende feestdagen kan dus niet worden gedaan".

De gemeente Zuilen zegt het nog duidelijker: ". dat wij de Raad een desbetreffend voorstel (tot uitkering van een Kerstgratificatie; Red.) zullen doen, zodra terzake een Rijksroeping is tot stand gekomen."

In de gemeente Ammerstol zei de Wethouder (P.v.d.A.), dat hij vóór ons verzoek was, als de E.V.C. kon aantonen, dat dit door de Wet is toegestaan. Hij voelde er niet veel voor om druk uit te oefenen op de regering.

Deze wethouder gaf dus blijk te weten, wat er voor nodig is om de Kerstgratificatie tot werkelijkheid te maken. Druk uitoefenen op de regering, die liever ons geld weggeeft aan de oorlogsvoorbereiding, dan het te besteden aan de viering van het feest van de "Vrede op aarde" door haar personeel.

En omdat van deze wethouders niet verwacht kan worden, dat zij zich uit eigen beweging ontworstelen aan de greep van de regeringspolitiek, maar de gemeentelijke belangen (waarmede tevens de belangen van het gemeentepersoneel verbonden zijn) volledig aan die politiek ondergeschikt maken, is het de taak van het overheidsperoneel zelf om die druk uit te oefenen.

Dat wordt hoe langer hoe meer begrepen.

Zo werd vorig jaar door de N.V.V.-leden bij de Rotterdamse Tram bij het afdelings bestuur een motie ingediend, om de Kerstgratificatie bij de gemeenteraad aan de orde te stellen. Door de manipulaties van het bestuur, werd deze motie uiteindelijk toch onder tafel gewerkt. Thans nemen deze kameraden van de R.E.T. opnieuw maatregelen, om hun verzoek ingewilligd te krijgen, in nauwe samenwerking met de leden van de BNOP en anderen ongeorganiseerden.

Bij het Gemeentelijk Vervoerbedrijf te Amsterdam doet een petitionnement de ronde, waarop druk getekend wordt.

Op het Gasbedrijf te Deventer tekenden ruim 50 van de 60 arbeiders een verzoek aan de Raad, waaronder leden van alle organisaties en ongeorganiseerden.

In alle gemeenten en bedrijven groeit de beweging voor de Kerstgratificatie. Om succes te bereiken zal deze beweging evenwel in georganiseerde banen geleid moeten worden, ten einde gezamenlijke uitspraken te krijgen, zoals in de voren-gemelde gevallen werd gedaan.

De eensgezinde actie van het overheidspersoneel alleen is in staat, DE KERSTGRATI-FICATIE af te dwingen.

MET PENSIOEN

Kam. Kappenburg gaat ons met ingang van 1 Januari 1953 verlaten wegens pensionering.

Wij wensen, dat zijn pensioen hem in staat zal stellen onbezorgd van zijn rust te genieten.

Het bestuur van de
bedrijfsafd. G.E.B.

-o-o-o-o-o-

VERLOREN

Ons werd verzocht, het volgende in onze krant bekend te maken.

Op de bijeenkomst van het Amsterdamse Vredescomité van Overheidspersoneel op Zondagmorgen 23 November j.l., in theater "Tuschinski", heeft een der bezoekers een sjaal verloren.

Wij verzoeken de eventuele vinder, ons even een berichtje te zenden, opdat wij de sjaal kunnen laten afhalen door de betrokken kameraad.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

DE BETEKENIS van het E.V.C.-CONGRES

Als deze bedrijfskrant onder Uw ogen komt, staan we aan de vooravond van het EVC-Congres.

In dit artikel willen wij ons bezighouden met enkele punten van de Congres-resolutie, gepubliceerd in "Werkend Nederland" van 4 October jl.. Dit zal in 't bijzonder van belang zijn voor onze BNOP-delegatie, die zich met de gestelde vraagstukken vertrouwd moet maken en bij moet dragen in de oplossing van de problemen.

Dan pas zal het vertrouwen, door de leden in hen gesteld, omgezet kunnen worden in besluiten, welke van groot belang zijn voor de arbeidende klasse van ons land.

Om hiertoe te komen moeten wij een blik slaan op de weg, die tot nu toe door de EVC is vastgelegd.

De fouten die op deze weg zijn gemaakt, zijn even zovele kostbare lessen, die ons moeten helpen bij het werk dat ons wacht. Reeds uit de vraagstukken, die de Algemene Raad heeft gesteld, blijkt dat de vakbondspolitiek dikwijls op gebrekkige wijze in de praktijk is doorgevoerd.

Zij geeft daarvan zeer juiste voorbeelden.

Met name worden genoemd de stakingsacties van de Vredestein-arbeiders in Enschede en van de Scheveningse vissers, waarin tekortkomingen van het Verbondsbestuur aan de oppervlakte zijn gekomen.

Het zal goed zijn deze laatste beoordelingen in de gaten te houden bij het uiteen rafelen van de organisatie-activiteit. Tekortkomingen en fouten van de leiding doen slechte resultaten pogsten; goede leiding waarborgt gunstige gevolgen.

Dat nu is terug te vinden in het gehele werk. De discussiegrondslag zegt, dat massa-acties op grondslag van samenwerking tussen NVV-ers en EVC-ers niet tot stand zijn gebracht. Zij wijst als oorzaken hiervan o.a. aan een onderschatting van de opvattingen van de arbeiders. Juiste opvattingen worden genegeerd, terwijl onjuiste meningen niet door geduldig overtuigen worden bestreden.

Een van de gevolgen daarvan, namelijk het opdringen in bepaalde acties van algemene eisen, zoals 10 % loonsverhoging, bij de zgn. deeleisen, waar de arbeiders in wezen voor in strijd zijn gegaan, verhindert de samenwerking en staat het succes in de weg.

Ook het in hoofdzaak afstemmen op alleen maar de propaganda en agitatie voor de centrale leuzen, is eveneens een slechte gids op weg naar de eenheid.

ALLEEN MAAR DE VINGER LEGGEN OP DEZE ZWAKKE PLEKKEN IS ONVOLDOENDE

Het gaat er om de critiek en de zelfcritiek als onmisbaar wapen in de strijd van de arbeidersbeweging te hanteren. Dat is de enige wijze waarop de oorzaken, die tot fouten leiden, kunnen worden opgespoord en uit de weg genomen. De in de discussiegrondslag opgesomde fouten en alle tekortkomingen, die niet genoemd zijn, moeten voor een goed deel op rekening worden geschreven van de leiding, in het bijzonder op de meest verantwoordelijke functionaris, de voorzitter van de EVC.

Besluiten genomen door het secretariaat en in de Algemene Raad, droegen het stempel van eenzijdigheid.

Op zichzelf juist gestelde looneisen, tegemoetkomende aan de behoeften van de arbeiders, zoals 10 % eis e.a., werden niet tactisch uitgevoerd.

D.w.z. de manier waarop de werkers tot massa-actie moesten komen werd niet voldoende behandeld.

De ervaring, opgedaan in de dagelijkse strijd, toont aan dat de richtlijnen van de leiding door de werkers in de bedrijven niet konden worden begrepen.

Dat was mogelijk door het ontbreken van een nood zakelijk collectief, dat vooral in onze EVC aan de kop moet gaan. Het individuele werken van de Verbondsvoorzitter is hiervan de voornaamste oorzaak.

HET EERSTE DOEL : VERSTERKT DE E.V.C. !!

De afgevaardigden naar het Congres zullen zich ernstig op de ontstane situatie hebben te beraden.

Daaraan een einde maken en de voorwaarden scheppen voor een krachtige en brede vakbewegingsactiviteit, dit moet het eerste doel zijn.

Met zorg zal zij de nieuwe EVC-leiding moeten kiezen, afgaande op de praktische ondervinding en overtuigd van de welbewuste verantwoordelijkheid en critische geest van de kameraden in het nieuwe Verbondsbestuur.

In deze geest begroet de BNOP het EVC-Congres en spreekt z'n vertrouwen uit in het feit, dat een nieuwe periode van verhoogde activiteit wordt ingeluid in het belang van de Nederlandse arbeidersklasse.

-0-0+0-0-0-0-0-0-

4e WERELDJEUGDFESTIVAL

In 1951 zamen honderden Nederlandse jongens en meisjes deel aan het 3e Wereldjeugdfestival te Berlijn. Ook het overheidspersoneel was daarbij vertegenwoordigd en wij behoeven slechts te luisteren naar de enthousiaste verhalen, welke over dit festival nog steeds de ronde doen, om te weten, welk een indruk dat jeugdverbroederingsfeest heeft achtergelaten.

Van het Initiatiefcomité "Wereldjeugdfestival 1953" ontvangen wij de mededeling, dat in 1953 wederom een wereldjeugdfestival zal worden gehouden.

Degenen, die nadere inlichtingen wensen te ontvangen, dienen zich te wenden tot het secretariaatsadres van het initiatiefcomité, J.v.d. Berg, Egelantiersgracht 96 te Amsterdam-C., onder vermelding van naam, adres, woonplaats, beroep en leeftijd.

Wij adviseren het jeugdige overheidspersoneel, deze gelegenheid om met de jeugd uit alle landen van de wereld in contact te komen en op deze wijze bij te dragen tot het behoud van de vrede, niet voorbij te laten gaan.